

Наредба № 29 от 15 юли 2003 г. за ветеринарно-санитарните изисквания към животновъдните обекти за отглеждане на свине

**НАРЕДБА № 29 от 15 юли 2003 г.
за ветеринарно-санитарните изисквания към животновъдните обекти за отглеждане на свине**

**Раздел I
Общи положения**

Чл. 1. (1) С тази наредба се уреждат:

1. ветеринарно-санитарните изисквания към животновъдните обекти за отглеждане на свине с цел развъждане или угодяване;
 2. задълженията на собствениците или управителите на животновъдните обекти за отглеждане на свине за изпълнение на изискванията по т. 1;
 3. задълженията на ветеринарномедицинските органи, свързани с контрола по спазване на тази наредба.
- (2) Разпоредбите на наредбата не се прилагат за физически лица, които отглеждат до пет свине за угодяване за лична консумация.

**Раздел II
Общи изисквания към животновъдните обекти за отглеждане на свине**

Чл. 2. Теренът, на който се изграждат животновъдните обекти, трябва да отговаря на следните изисквания:

1. на Наредба № 7 от 1992 г. за хигиенните изисквания за здравна защита на селищната среда (обн., ДВ, бр. 46 от 1992 г.; изм и доп., бр. 89 от 1996 г.; изм., бр. 101 от 1996 г.; изм. и доп., бр. 101 от 1997 г., бр. 20 от 1999 г.);
2. да е най-малко на 2 м над нивото на подпочвените води и с подходящ наклон за оттичане на повърхностните води;
3. да е сух и да има съоръжения за отвеждане на водата;
4. да е на разстояние най-малко 500 м от кланици, предприятия за производство на месни продукти и предприятия за обезвреждане на отпадъци от животински произход;
5. да е разположен на подветрената страна на селището и да е защитен от постоянно духащи ветрове и студени течения.

Чл. 3. Животновъдните обекти да отговарят на следните изисквания:

1. изградени са съгласно изискванията на Наредба № 35 от 2002 г. за минималните изисквания за защита и хуманно отношение при отглеждане на свине (ДВ, бр. 90 от 2002 г.);
2. имат трайна ограда, висока 1,5-2 м, която не позволява преминаването на други животни и отстои най-малко на 10-25 м от сградите, в които се отглеждат свине;
3. разполагат със:
 - а) ветеринарно-санитарен филтър-мокър или сух;
 - б) заключващ се вход-изход за моторните превозни средства с дезинфекционна площадка;
 - в) рампа за товарене и разтоварване на свине;
 - г) рампа за разтоварване на фураж;
 - д) хладилно помещение или хладилник за съхраняване на трупове на умрели свине;
4. са обозначени с табела с надпис „Забранява се достъпът на външни лица“;
5. имат карантинно (адаптационно) помещение, изолирано от производствените сгради;
6. имат канализационна система за отвеждане на твърдите и течните отпадъци, която позволява извършване на дезинфекция.

Чл. 4. (1) Не се допуска на територията на животновъдния обект да се изграждат предприятия за производство на месни продукти и предприятия за обезвреждане на отпадъци от животински произход.

(2) На територията на животновъдния обект може да има изградена кланица при условие, че тя отговаря на изискванията по чл. 8 - 19 от Наредба № 7 от 2002 г. за ветеринарно-санитарните изисквания към животните, предназначени за клане, и при производството и предлагането на пазара на прясно месо (ДВ, бр. 34 от 2002 г.) и в нея се колят само свине от животновъдния обект.

Чл. 5. (1) Новозакупените свине се настаняват в карантинното помещение по чл. 3, т. 5 за период от 30 дни.

(2) Ако през периода на ал.1 се закупят други свине, този период се удължава за всички свине с още 30 дни, считано от датата на настаняване на последното животно.

(3) Свинете могат да се изкарват от карантинното помещение с разрешение на обслужващия ветеринарен лекар, когато срокът по ал.1 е изтекъл, всички животни са клинично здрави и са получени отрицателни резултати от задължителните лабораторно-диагностични изследвания съгласно профилактичната програма по чл. 30 от Закона за ветеринарномедицинската дейност (ЗВД) (ДВ, бр. 42 от 1999 г.).

(4) От карантинното помещение могат да бъдат изкарвани свине преди края на карантината в следните случаи:

1. за принудително убиване с диагностична цел по чл. 39, ал. 1, т. 1 ЗВД;
2. за унищожаване с профилактична цел по чл. 39, ал. 1, т. 1 ЗВД.

**Раздел III
Специални изисквания към животновъдните обекти за отглеждане на свине**

Чл. 6. Животновъдните обекти за прасета за угодяване и ремонт с капацитет до 700 места и развъдни обекти за свине майки до 100 места да отговарят на следните изисквания:

1. имат изграден сух ветеринарно-санитарен филтър;
2. съоръженията за съхранение на фураж са недостъпни за животни, птици и гризачи;
3. помещенията, в които се отглеждат свинете:
 - а) са недостъпни за други животни, гризачи и птици;
 - б) са изградени по начин, който не позволява свободния достъп на животни от други сектори в тях;
4. на входа на всяко помещение е поставена вана за дезинфекция на обувките;
5. помещенията, съоръженията и инвентарът се почистват и дезинфекцират след всяко освобождаване от животни;
6. транспортните средства, използвани за превоз на свине, и рампата за товарене и разтоварване да се почистват и дезинфекцират непосредствено след всеки курс;
7. разполагат с оборудване за обработка и съхранение на твърд и течен тор, достатъчен за срок 8 седмици.

Чл. 7. Животновъдните обекти за прасета за угодяване и ремонт с повече от 700 места и развъдните стопанства за свине майки с над 100 места трябва да:

1. отговарят на изискванията на чл. 6, т. 2 — 7;
2. имат самостоятелни сгради за отглеждане на свине за разплод и свине за угодяване;

3. имат изграден мокър ветеринарно-санитарен филтър;
4. имат изградено помещение за ветеринарния лекар, който обслужва обекта.

Раздел IV

Задължения на собствениците или управителите на животновъдните обекти

Чл. 8. Собственикът или управителят на животновъдния обект:

1. изисква от работниците, обслужващи свинете:
 - а) да притежават заверени здравни книжки от съответните здравни органи;
 - б) да не внасят храна от животински произход в животновъдния обект;
 - в) да не отглеждат свине за лична консумация в собствените им стопанства;
2. разрешава достъпа на външни лица при следните условия:
 - а) след съгласуване с ветеринарния лекар, обслужващ животновъдния обект;
 - б) да не са посещавали друг животновъден обект най-малко 48 часа преди това;
 - в) да са облечени в предоставено им в обекта работно облекло, което събличат преди напускането на животновъдния обект;
3. отразява посещенията на външни лица в специален дневник;
4. води дневници за здравословното състояние на животните и селекционната дейност;
5. води документацията относно карантинния период;
6. да осигурява:
 - а) достатъчно облекло за еднократна употреба или чисто работно облекло, което се използва при посещение в обекта;
 - б) фуражът и дезинфекционните материали да се съхраняват в отделни помещения, защитени от достъпа на животни;
7. осигурява извършването на редовно механично почистване, дезинфекция, дератизация и дезинсекция на:
 - а) помещенията, съоръженията и инвентара винаги преди настаняването на нови свине;
 - б) хладилното помещение или хладилника за съхраняване на трупове на умрели животни след тяхното освобождаване;
8. осигурява извършването на редовно механично почистване и дезинфекция на:
 - а) обувките и работното облекло;
 - б) транспортните средства, които влизат на територията на обекта;
9. разрешава връщането на животните, напуснали животновъдния обект, само след карантиниране по реда на чл. 5.

Чл. 9. Ветеринарният лекар, който обслужва обекта, е длъжен да води:

1. дневник за здравословното състояние на животните, в който отразява следните данни:
 - а) датата, на която е проведен ветеринарномедицинският преглед, и резултата от него;
 - б) предприетите мерки в случай на съмнение за заразно заболяване;
 - в) приложеното лечение;
2. дневник, в който отбелязва:
 - а) извършените ваксинации;
 - б) резултатите от задължителните диагностични изследвания;
 - в) резултатите от допълнителните диагностични изследвания, посочени в приложението;
3. дневник за броя на умрелите животни, в който отразява съответните диагнози и датите, на които трупове на животните са изпратени в екарисаж.

Раздел V

Регистрация и контрол от органите на НВМС

Чл. 10. (1) Животновъдните обекти, в които се отглеждат свине, се одобряват от Националната ветеринарномедицинска служба (НВМС), ако отговарят на изискванията на тази наредба и на чл. 17 от Закона за животновъдството.

(2) На одобрените обекти по ал.1 се издава ветеринарномедицинско разрешително за дейност по реда на чл. 92 от Правилника за прилагане на Закона за ветеринарномедицинската дейност (ППЗВД) (обн., ДВ, бр. 55 от 2000г.; изм., бр. 4 от 2001 г.).

(3) Обектите, които са получили ветеринарномедицинско разрешително за дейност, се регистрират по реда на чл. 93 ППЗВД.

Чл. 11. Ветеринарномедицинското разрешително за дейност се отнема по реда на чл. 59 ЗВД.

Чл. 12. (1) Националната ветеринарномедицинска служба осъществява контрол върху животновъдните обекти чрез извършване на проверки за спазване изискванията на наредбата.

(2) Собствениците или управителите на животновъдни обекти осигуряват достъп на контролните органи до обекта и документацията, необходима за осъществяване на контрола.

Раздел VI

Самоконтрол

Чл. 13. (1) Собствениците или управителите на животновъдните обекти са длъжни да спазват изискванията за отглеждане на животните, мерките, предвидени в профилактична програма по чл. 30 ЗВД, и предписанията на контролните органи с цел да доведат до минимум риска от възникване на заразни болести.

(2) Лицата по ал. 1 контролират настаняването и изкарването на свине от обектите и осигуряват ветеринарномедицинско обслужване.

Допълнителна разпоредба

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. „Свиня“ е животно от семейство „Суиде“.
2. „Държавен ветеринарен лекар“ е ветеринарен лекар от системата на НВМС.
3. „Сух филтър“ е помещение с вход-изход, в което има:
 - а) умивалник и приспособление за дезинфекция на ръце;
 - б) вана за почистване и дезинфекция на обувки;
 - в) стаи с отделни персонални шкафчета за съхранение на личното и работното облекло.
4. „Мокър филтър“ е помещение с вход-изход, в което има:
 - а) съблекалня с персонални шкафчета за съхранение на личното облекло;
 - б) баня с душеве и дезинфекционно казанче;
 - в) тоалетна;
 - г) стая за преобличане в работно облекло, с което се обслужват свинете;
 - д) помещение за пране и сушене на работното облекло.
5. „Карантинно помещение“ е помещение, изолирано от животновъдния обект, предназначено за настаняване на животни за определен период.
6. „Прасе за ремонт“ е незаплодено младо прасе за възпроизводство.

Заключителни разпоредби

§ 2. Тази наредба се издава на основание § 5 от заключителните разпоредби на Закона за ветеринарномедицинската дейност.

§ 3. Изпълнението на наредбата се възлага на генералния директор на НВМС.

За министър: **Б. Боев**

Приложение към чл. 9, т. 2, буква „в“

Допълнителни лабораторно-диагностични изследвания

I. Допълнителни лабораторно-диагностични изследвания в животновъдните обекти по чл. 5 и 6 се предприемат при:

1. повишена заболяемост и смъртност на свинете;
2. поява на недоразвити животни;
3. поява на заболявания, протичащи с температура над 40,5 °C.

II. Показатели за провеждане на допълнителни изследвания:

1. Повишена смъртност на свинете има, когато в рамките на седем дни се надхвърлят следните стойности:

- а) смъртност при бозаещи прасета — над 12 %;
- б) смъртност при подрастващи прасета — над 1 %;
- в) смъртност при свине за разплод и уговяване — над 3 %.

2. Поява на недоразвити животни има, когато от новородените прасета при последните десет опрасвания са засегнати повече от 15 бр.

3. Поява на заболявания, протичащи с температура над 40,5 °C, има, когато се констатира температура при:

- а) прасетата за уговяване и ремонт — повече от 10 бр.;
- б) свинете майки — повече от 3 бр.

43914